

İki Yürek Söyleşisi

– DilaEmralAYDIN · 06 Şubat 2012

Dedi ki; Ya bulut çoksa?

Dedim; yine de aralardan bir yerlerden bir yıldız mutlaka göz kırpar iyice bakmak lazım, hele ki kendini göstermek istiyorsa...

Dedi ki; Yıldızlar bir vardır bir yok, göz kırparlar anca ama çoğu göz göze gelmezler
O yüzden aslanan gecedir, içinde barındırdığı gizemdir...

Dedim; Ya bir yıldız varsa hüznü fısıldayan?

O zaman gece Da Vinci'nin Mona Lisa tablosu gibidir... Dedi ve devam etti.
Bir yanı ağlar bir yanı gülümser... Her gecenin içinde bir yıldız varsa, o zaman soralım bakalım diğer yanı neden ağlar?
Cevap verdim;.
Mona Lisa'yı bilmem ama ben gözlerimle takip ettiğim her yıldızın kayboluşuna ağladığım gibi, gözyaşlarımı yere düşmeden benden önce toplayan yıldızlara gülümsüyorum...

Sordu; Ya gözünün feri, ona ne demeli, onu da geri getiriyor mu yıldızlar?
Dedim ki; Gözümün feri görmek istediğimin bende ki ışığıdır... Bazen bir mum ışığı bile aydınlatır
Lacivert gecelerimin kızılığını. Ve... Maviyi tutarım saçlarından sıkı sıkı...

Susmadı sordu yine; Mum ışığın lacivert gecenin, tutabildiğin kadarını aydınlatır
Ne mutlu ama... Ya ufukta gözün varsa? Yani ellerinin uzanamadığı mesafeleri aydınlatabilecek bir mum ışığı... Ki o da rüzgârın aşkına yenik düşer hep, söner. O zaman cevabın ne olur?, dedi...
Hazırdım dününden bu soruya.
Gözlerim ufuktan ayrılmaz gidenin bileti tek yöne ise. Ve dönüş bileti gittiği yerlerde satılmıyorsa...
Sessiz çığlıklarımı gönderirim... Ellerimi mesafelere uzatırım belki giden dayanamaz tutar diye... Rüzgârın azametini kafa tutarım... O söndürsün ben ümidimin alevini yeniden yakarım...

Zora sokmaktı ve ağızımdan almaktı gizli yanıma, dedi ki;
Giden yok gelen yok... Ufuk var. Ufuk gelmez, gitmez de... Sen varsın. Gidemezsin. gelemezsin de... Hele Yüreğinde inceden bir sızı varsa. Âşıkındır ufka. Gülümsersin hep...
Dedim; özürüyüm ben... Ben dünyaya, ben ufka, ben âlemdeki her güzelliğe aşığım...
Yüreğim sır sandığım... Yüzümdeki gülümseme ise sadece hüznlerimin yansıması
Bu sahte baloda ki maskem ise gri gerçekte... Belki Mona Lisa'da da aynı maskeden vardı. Ve bir tarafı gülüyordu sadece...

Gülümsedi.

Ve... Maskeler kısa ömürlüdür...

Bir süre sonra nefes almaya başlarlar, çünkü yaşamaya başlarlar. Önce güçsüz ve küçüklerdir, sonra yavaş yavaş büyürler. Güçlenirler, bir gün bir bakarsın senden bir tane daha olmuş. Bir bedende iki can... Zor... Ya biri birine benzer ya öbürü öbürüne zamanla...

Maskeler bazen öyle bir davranır ki; Başlarda şaşırır insan. Oysa unutulmuş bir şey vardır hep davranışlar yavaş yavaş karaktere dönüşür. Bir bakmışsın, senden bir tane daha olmuş. Üstüne üsluk haneye tecavüz yoluyla girmiş senin bedenine. Sen ne maskensindir artık, ne de sensindir... Sen bir Mona Lisa'sındır artık... Bir yanın güler, diğer yanın ağlar

İkisi de güzeldir bence, dedi

Ki... Dedim ben de; Bunu iyi bilirim. Çünkü ' bir ben vardır bende, benden içeri ve ayrık otu gibi ayrılmazlar... İkisi de yarım, ikisi de yalnız. Ve ikisi de ayrı dertlerde, ancak; yan yana iki yarım. Maskeleri her gece biri yeniden yapar, eskiyenı onarır. Yarına yeni ve güne uygun yenilerini yapar. Her bir yarım diğer yarısına hizmet eder bu anlamda.

Biri ne kadar beyaz ise diğeri o kadar siyah. Biri ne kadar soğuk ise diğeri o kadar sıcak. Geçinmek zorundalar, toprakla su gibi...

Evet dedi, işte bu! Buydu anlatmak istediğim... Maskeyi istediğin zaman atarsın

Atsana Emrâl'i hadi bakalım, Ya da Dila'yı... Gece gibi tıpkı. Her karanlık gecenin bir yıldızı varsa, Hadi ablacım! Atalım mı gecenin o buruk hüznünü?

Ben gülümsedim bu kez,

Maskeler sadece gündüzleri lazım. Güneş doğduğunda ama ay kovaladığında onu, ben işte o zaman özgürüm. İkisinin de prangalarını çözüyorum...

Atalım mı bu hüznü denize boğulsun mu gecenin karanlığında, dedi

Atalım tabii... Neden olmasın? Dedim...

Gülümsemelerine bir Ahh ekledi ve... Kafamızda atarız ancak, görmemeyi seçeriz...

Ama bu gecenin hüznü olduğu gerçeğini asla değiştirmez. Biz görmemeyi seçeriz sadece, dedi...

Derin bir nefes alıp devam ettim;

Kendini kandırmaktan geçer bazı mutluluklar kısadır, anlıktır... Kırmızının beline vurup yüreğini özgürleştirdiğin kısacık anlar gibi... Sadece bir anlık körlüktür gecenin hüznüne kafa tutmak... Sabah yine aynıdır değişmez gerçekler ve... Dönersin bıraktığın kapıya ağlayarak. Elin yine tek taraftan açılabilir kapının kolundadır, dedim

Sende sabah olurken, bir yerlerde hep geceder... Hayat bencil. Biz aydınlığımıza bakarken gece kim bilir kimleri karartmıştır, diyebildi sesi titreyerek.

Doğum gibidir ölmek, sonu aynıdır, Gelirsin beyaza sararlar güneşe gülümsersin, Ölürsün beyaza sararlar, Azrail'e gülümsersin... Yaşam sabah, ölüm gecedir hele sevda varsa yüreğinde ve... İmkânsızınsa ulaşamadığın. Bir yanın hep gecedir sabaha arkasını dönen... Diyebildim, sesimi saklayarak...

Geldik Mona Lisa'ya, doğru yerdeyiz, dedi
Sanırım doğru yerdeyiz... Dedim. Ve... Devam ettim;
Derler ki; damdan düşen, damdan düşenin halinden anlar, başkaları sadece ya vah vah der, ya da ağlamaklı görünen maskelerinin altından gülümserler sinsice... Sanırım Mona Lisa da düşenlerden ve ben, belki de siz? Hepimiz düştük ve kanıyor dizlerimiz, derken gözyaşlarım bedenimi terk etmeye başlamışlardı bile çoktan...

Kanasın... Ben bu hayatın sonunda keşkelerimle ölmeyeceğim, diyebildi.
"Hazırdı, hazırda kan kaybetmeye "...
'Kanamasından yanayım' dedim, ben de. Çünkü her damlanın rengi ayrı güzel. Ve ben o damlaların en güzelini bulmaya adadım kendimi... Keşke hiç yazmaz benim kitabımda sevda adına...

Derin bir nefes aldı ucuna umutlarını bağladığı sigarasından, 'iyi ki de' diyelim o vakit, dedi.
Elbette her zaman " iyi ki " Ya göremeseydik, ya sayamasaydık yıldızları? Karanlığın deli kızılının Laciverte yenildiğini, Sonrada Siyahın hâkimiyetini göremeseydik... İyi ki görüyoruz her rengi. İyi ki kanıyor yüreklerimiz... Ya hiç sevmemiş olsaydık o zaman bir başka renkte olmaz mıydı akan damlalarımız? Özenmez miydik kırmızıya? Başkalarına, başkaları gibi... İç geçirmez miydik tutuşan iki sıcak eli gördüğümüzde? Dedim.

İçine çektiği sigara dumanını bıraktı titreyen dudak aralarından özgürlüğe ve...
"iyi ki" dedi
Keşke demez miydik o zaman? Diyebildim.
Ve...
Evet, " iyi ki " dedi...
İyi ki... Dedim...

Esenlikle ve sevgiyle... Melekler öpsün yüreğinizden

DİLA EMRAL AYDIN
İZMİR KARŞIYAKA
18 Nisan 2009